

[Dohrmann]

»Hvad kan efter ministerens opfattelse være grunden til, at et kooperativt foretagende som Brugsen trods omfattende hvervekampagner ikke kan få besat alle de ca. 600 lærepladser, som tilbydes ud over landet, når i titusindvis af unge mennesker ifølge hidtidige oplysninger står uden arbejde og derfor modtager offentlig hjælp enten direkte eller i form af forlænget undervisning, beskæftigelsesarbejde etc.?«

(Spm. nr. 690).

Begrundelse.

Der henvises til side 16 i Jyllands-Posten for den 18. april 1978.

Besvarelse (28/4 78):

Arbejdsministeren (Auken):

Den artikel i Jyllands-Posten for den 16. april 1978, der henvises til i spørgsmålets begrundelse, giver – bortset fra overskriften – ikke udtryk for, at det er vanskeligt at få lærepladser i Brugsen besat.

På forespørgsel fra arbejdsministeriet har redaktør ved FDBs presseafdeling Jens Povlsen oplyst, at FDB ikke regner med, at det bliver noget problem at få tilstrækkelig mange ansøgere til lærepladserne, men det kan være lidt vanskeligt at finde de rigtige og at anbringe dem de rigtige steder. Den i artiklen omtalte hvervekampagne er iværksat, fordi FDB fra centralt hold ønsker at styre lærlingetilgangen og at fortælle de unge om uddannelsen.

Gennem arbejdsdirektoratet er der indhentet oplysninger fra arbejdsformidlingskontorerne i København, Nykøbing F., Odense, Viborg, Esbjerg og Haderslev, og kontorerne har bekræftet, at de ikke har specielle vanskeligheder ved at besætte de lærepladser i FDB, som arbejdsformidlingen gøres bekendt med; men en stor del af lærepladserne besættes uden arbejdsformidlingens medvirken, f. eks. ved direkte kontakt med handelsskolerne.

Redaktør Jens Povlsen har yderligere bemærket, at der efter hans skøn må være tale om en misforståelse, der, så vidt jeg kan se, måske beror på, at overskriften til artiklen er lidt mere dramatisk end indholdet.

Til *justitsministeren (20/4 78)* af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvori består sikkerheden for, at der ikke vil ske fem sydafrikanere noget, når de efter udvisning fra Danmark vender tilbage til Botswana?«

(Spm. nr. 698).

Begrundelse.

Det er af sydafrikanerne oplyst, at det sker, at flygtninge fra Sydafrika bliver afhentet i Botswana af sydafrikanske myndigheder. Derfor vil en sikkerhed fra Botswana eller flygtningehøjkommissæren næppe være tilstrækkelig.

Besvarelse (2/5 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

De fem sydafrikanere var ved deres ankomst til Kastrup lufthavn i besiddelse af gyldige rejsedokumenter, udstedt af myndighederne i Botswana i henhold til konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling.

Botswana har i lighed med en række andre stater, blandt andet Danmark, tilsluttet sig flygtningekonventionen. Der opholder sig da også til stadighed et større antal flygtninge i Botswana, navnlig flygtninge, der er indrejst fra Sydafrika. Justitsministeriet er endvidere bekendt med, at FN's højkommissær for flygtninge har en fast repræsentation i Botswana.

Det fremgår af de oplysninger, justitsministeriet har modtaget, at de fem sydafrikanere alle lovligt har opholdt sig i Botswana i længere tid, for nogles vedkommende i flere år.

Under disse omstændigheder har justitsministeriet ikke haft grund til at nære betænkeligheder i forbindelse med beslutningen om at nægte de pågældende indrejsetilladelse.

Som det fremgår af det foranstående er de pågældende ikke udvist fra Danmark, hvormod der alene er tale om, at man ikke har fundet tilstrækkelig anledning til at give dem tilladelse til at indrejse i Danmark.

Endelig kan det tilføjes, at det over for justitsministeriet er oplyst, at de fem sydafrikanere nu opholder sig i Botswana, og at deres indrejse ikke synes at have givet anledning til problemer.

Til *justitsministeren (24/4 78)* af: